

KANSALLINEN
KOULUTUKSEN
ARVIOINTIKESKUS

SUOMI TOISENA KIELENÄ (S2) -OPPIMÄÄRÄN OPPIMISTULOKSET PERUSOPETUKSEN 9. VUOSILUOKALLA 2015

TIIVISTELMÄ

Sisältö

S2-oppimistulosten arvioinnin tavoite ja tarkoitus	3
S2-arvioinnin monikieliset oppilaat	4
Oppilaiden kokonaisosaaminen	8
Oppilaaseen liittyvien tekijöiden yhteys osaamiseen	13
Kodin resurssien yhteys osaamiseen.....	15
Opetusjärjestelyiden yhteys osaamiseen	16
Opettajan, opettamisen ja oppimisympäristön yhteys osaamiseen.....	17
Kehittämissuositukset.....	18

S2-oppimistulosten arvioinnin tavoite ja tarkoitus

Kansallinen koulutuksen arviointikeskus arvioi huhtikuussa 2015 äidinkieli ja kirjallisuus -oppiaineen suomi toisena kielenä (S2) -oppimäärän osaamista perusopetuksen päättövaiheessa. Arvioinnin tarkoituksena oli tuottaa luotettavaa tietoa perusopetuksen opetussuunnitelman perusteiden (OPH 2004) S2-oppimäärän tavoitteiden saavuttamisesta, koulutuksellisesta tasa-arvosta ja oppilaiden jatko-opintokelpoisuudesta. Lisäksi tarkasteltiin opettajan arviointitoimintaa päättöarvioinnissa.

S2-oppimäärän päättöarvioinnin arvosanan kahdeksan kriteerit on määritelty oppilaan kielitaidolle, kulttuuritaidoille ja kielenopiskelutaidoille. Tämän arvioinnin kohteena oli ensisijaisesti oppilaiden kielitaito. Hyvää kielitaidon tasoa kuvaavat kielitaidon tasojen kuvausasteikon (taitotasoasteikko) tasot B1.1–B1.2. Taitotaso B on itsenäisen kielenkäyttäjän taso. Sen tasoista B1.1 kuvaa toimivaa peruskielitaitoa ja B1.2 sujuvaa peruskielitaitoa, jonka avulla kielenkäyttäjällä selviää arkielämän vaihtelevissa viestintätilanteissa.

Taitotasoasteikko jäsentää kielitaidon neljään osa-alueeseen, joten oppilaiden osaaminen arvioitiin luetun ymmärtämisessä, kuullun ymmärtämisessä, kirjoittamisessa ja puhumisessa. Muista tavoitealueista saatiin tietoa kielitaitoa mittaavien tehtävien ja taustakyselyjen avulla.

Oppilailta kerättiin tietoa heidän koulunkäyntiajastaan Suomessa, kielitaustasta ja kielellisten resurssien käytöstä, sosioekonomisesta taustasta sekä S2-oppimäärän opiskelusta. Opettajakyselyn avulla kartoitettiin S2-opetuksen toteuttamista sekä arviointiin ja erityisesti päättöarviointiin ja arvosanan muodostumiseen vaikuttavia tekijöitä. Rehtoreiden taustakyselyssä painottui koulun tarkastelu monimuotoisuutta tukevana oppimisympäristönä.

Arvioinnissa kerättiin valtakunnallinen kokonaisaineisto, koska oppilasmäärä oli pieni suhteessa 9. vuosiluokan oppilaiden kokonaismäärään.

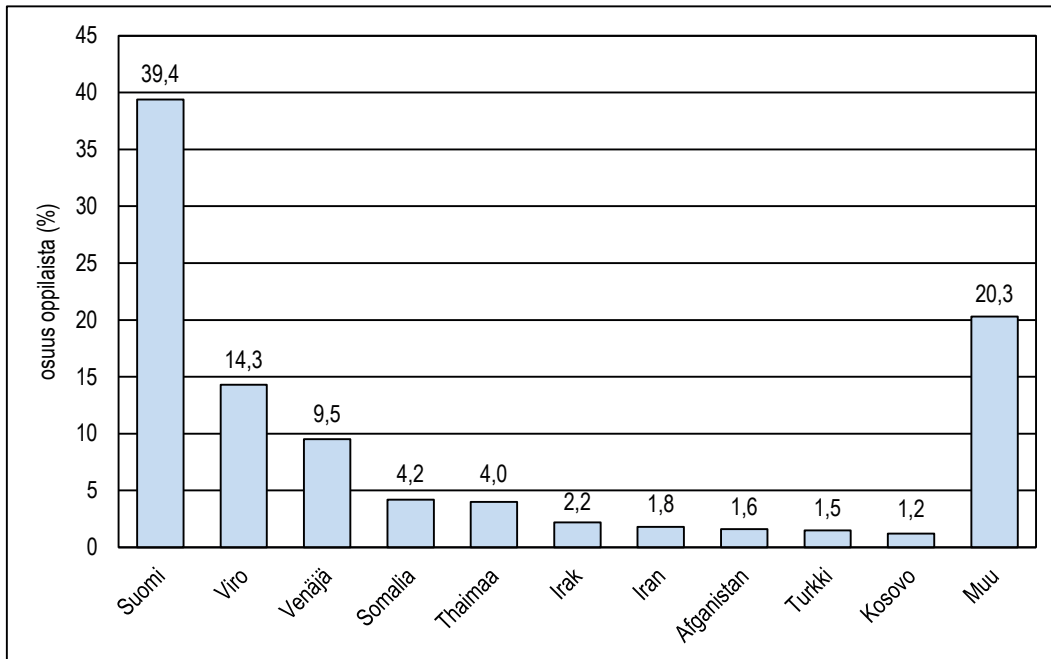
S2-arvioinnin monikieliset oppilaat

Arviointiin osallistui 1530 oppilasta 242 koulusta. Tyttöjä oli 47 prosenttia ja poikia 53 prosenttia. Arviointiin osallistuivat myös oppilaat, joille oli tehty päätös tehostetusta tai erityisestä tuesta. Niin ikään arviointiin osallistuivat S2-oppimäärää opiskelleet oppilaat niistä kouluista, joiden opetuskieli oli muu kuin suomi.

Puolet oppilaista oli opiskellut koko perusopetuksen Suomessa. Oppilaista yli 14 prosenttia oli opiskellut suomalaisessa peruskoulussa 6–8 vuotta, lähes neljäsosa 3–5 vuotta ja runsaat yhdeksän prosenttia vain 1–2 vuotta.

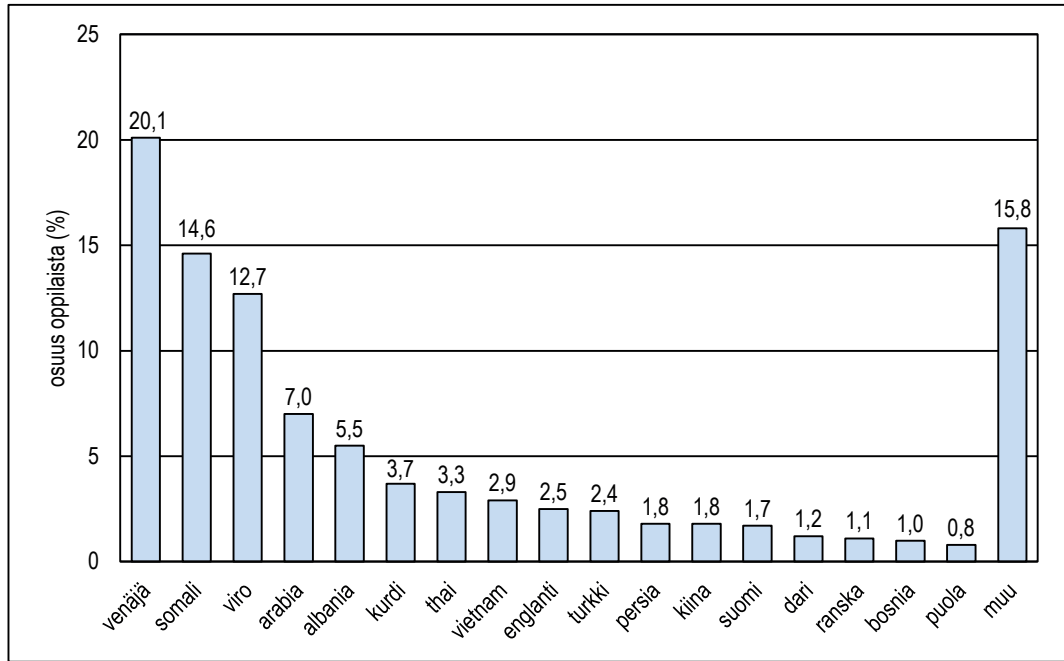

Suomessa syntyneitä oppilaita oli lähes 40 prosenttia, joista eniten oli somalin-, venäjän-, albanian-, arabian- ja vietnaminkielisiä oppilaita. Virossa syntyneitä oppilaita oli 14 prosenttia, Venäjällä syntyneitä 9,5 prosenttia, Somaliassa syntyneitä neljä prosenttia ja Thaimaassa syntyneitä oppilaita neljä prosenttia. Oppilaiden nimeämiä synnyinmaita oli kaikkiaan 91 (kuvio 1).

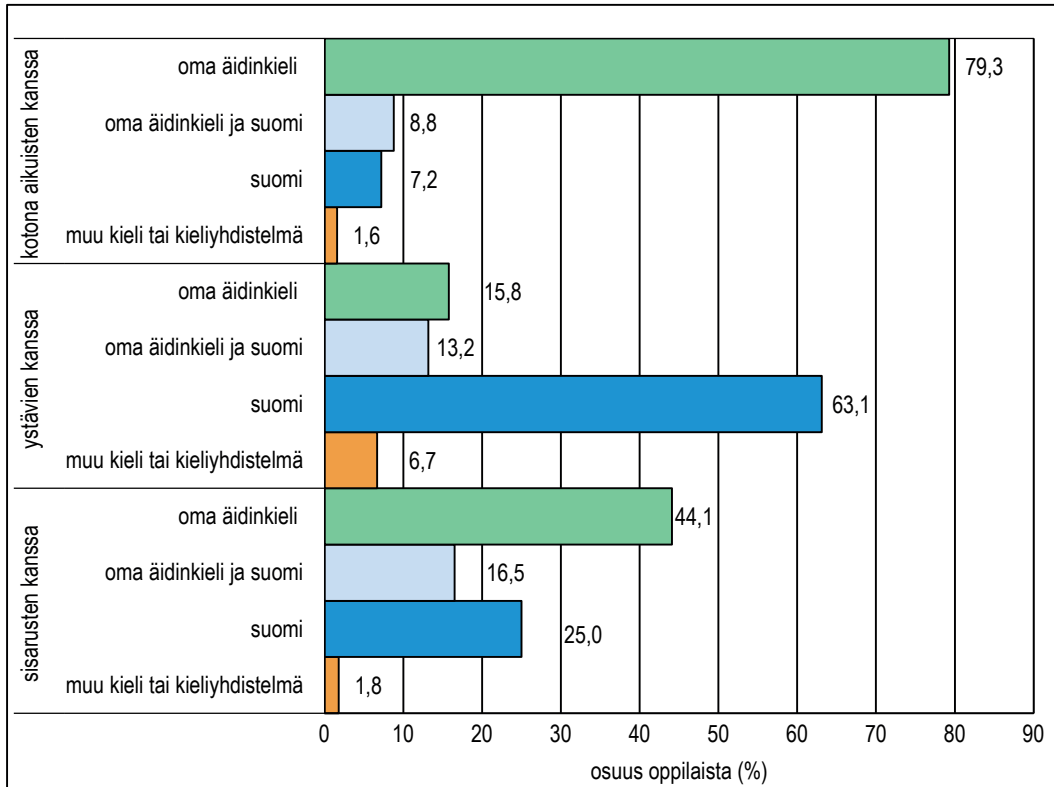
KUVIO 1. Oppilaiden synnyinmaat

Lähes viidesosa arviointiin osallistuneista oppilaista oli venäjänkielisiä. Seuraavaksi eniten oli somalinkielisiä oppilaita, joita oli 15 prosenttia. Vironkielisiä oppilaita oli 13 prosenttia ja arabiankielisiä oppilaita seitsemän prosenttia. Oppilaiden nimeämiä äidinkieliä oli kaikkiaan 76 (kuvio 2).

KUVIO 2. Oppilaiden äidinkielet

Yli puolet oppilaista ymmärsi ja puhui äidinkieltään omasta mielestään hyvin tai erittäin hyvin. Myös yli 40 prosenttia oppilaista ymmärsi ja luki omasta mielestään suomea erittäin hyvin. Oppilaiden oman äidinkielen ja suomen kielen käyttö painottuivat eri tavoin eri vuorovaikutustilanteissa. Kotona aikuisten kanssa oppilaat käyttivät eniten omaa äidinkieltään, mutta hyvien ystäviensä kanssa yli 60 prosenttia oppilaista käytti eniten suomea. Oppilaista 44 prosenttia käytti sisarustensa kanssa eniten omaa äidinkieltään, mutta neljäsosa käytti myös suomea (kuvio 3).

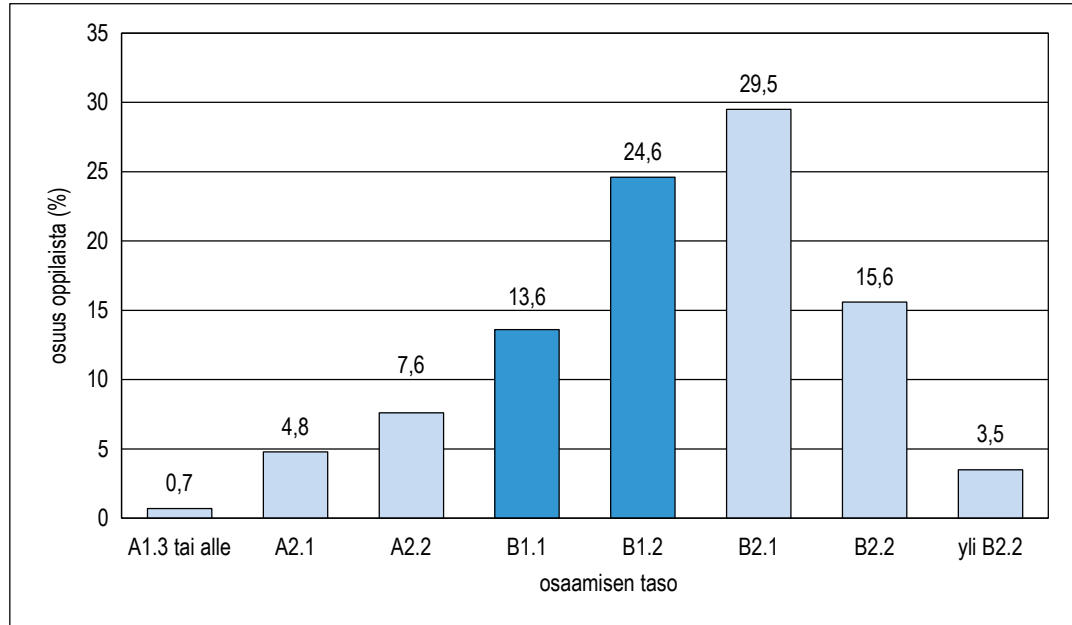

KUVIO 3. Oppilaiden käyttämät kielet eri vuorovaikutussuhteissa

Vapaa-ajalla oppilaat käyttivät suomea eniten asiointitilanteissa, harrastuksissaan ja ystävien kanssa. Sosiaalisessa mediassa sekä sähköisessä ja mobiiliviestinnässä yli puolet oppilaista käytti selvästi useammin tai aina suomea. Oppilaista yli 40 prosenttia piti suomea vahvimpana kielenään. Niin ikään yli 40 prosenttia oppilaista piti omaa äidinkieltään vahvimpana kielenään. Suomi oli vahvin kieli erityisesti niillä oppilailla, jotka olivat käyneet koko peruskoulun Suomessa.

Oppilaiden kokonaisosaaminen

Oppilaiden kokonaisosaamisen taso oli varsin hyvä. Oppilaista 87 prosenttia saavutti arvioinnissa hyvän osaamisen tason B1.1–B1.2 tai ylitti sen. Oppilaiden keskimääräinen osaaminen oli tasolla B2.1. Vain 13 prosenttia oppilaista sijoittui A-tasolle, heistäkin yli puolet A2.2-tasolle (kuvio 4).

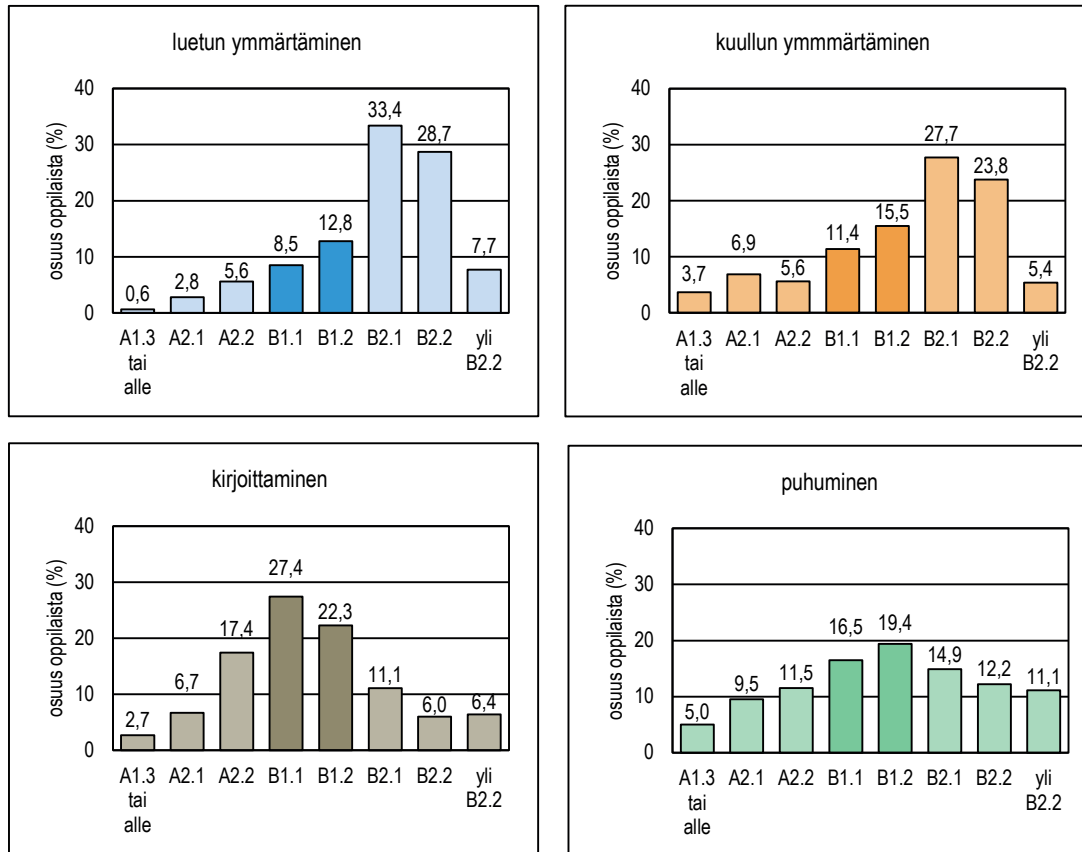
KUVIO 4. Oppilaiden kokonaisosaaminen

Oppilaiden koulunkäyntiaika selitti eniten heidän osaamistaan. Koko perusopetuksen Suomessa käyneiden oppilaiden keskimääräinen osaaminen oli tasolla B2.1. Oppilaiden, joiden koulunkäyntiaika Suomessa oli 6–8 vuotta tai 3–5 vuotta, osaaminen oli tasolla B1.2. Perusopetuksen päättövaiheessa kouluun tulleiden oppilaiden osaaminen oli tasolla B1.1.

Vähäinen koulunkäyntiaika selitti myös eniten A-tasolle jääneiden oppilaiden osaamista. Oppilaista, joiden koulunkäyntiaika oli 1–2 vuotta, 46 prosenttia jäi A-tasolle, ja 3–5 vuotta opiskelleista oppilaista 25 prosenttia jäi niin ikään A-tasolle. Suomessa syntyneissä, lyhyemmän ajan koulua käyneistä oppilaista 36 prosenttia jäi osaamisessa B1.2-tason alle, kun koko perusopetuksen suorittaneista oppilaista heitä oli vain 12 prosenttia.

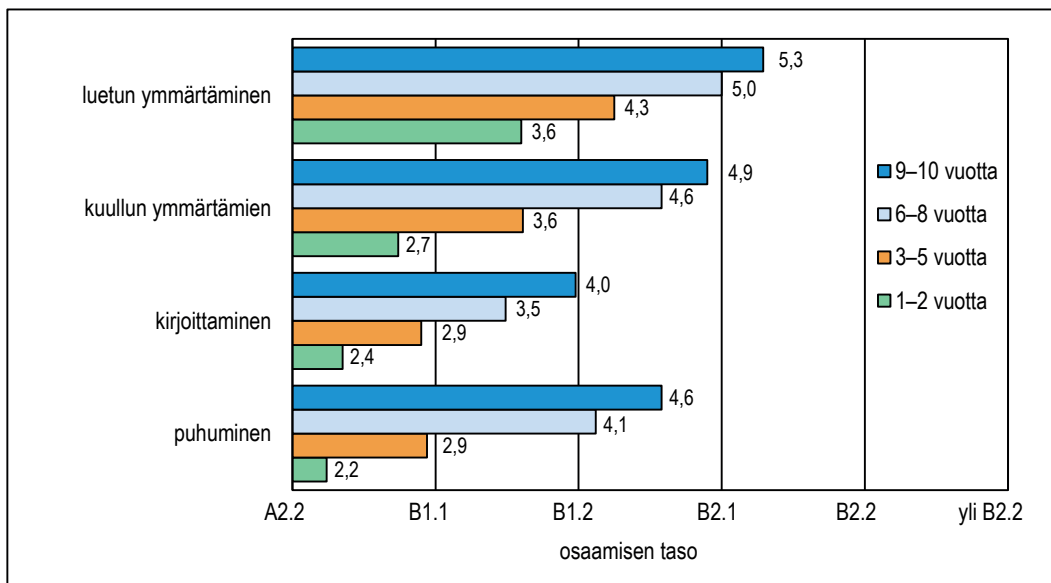
Suomessa syntyneiden ja koko peruskoulunsa Suomessa käyneiden oppilaiden osaaminen ei poikennut ennen peruskoulun alkua Suomeen tulleiden ja koko peruskoulun käyneiden oppilaiden osaamisesta.

Kielen osa-alueiden osaamisessa oppilaiden ymmärtämistäidot olivat vahvempia kuin tuottamistaidot (kuvio 5).

KUVIO 5. Oppilaiden osaaminen kielen osa-alueilla

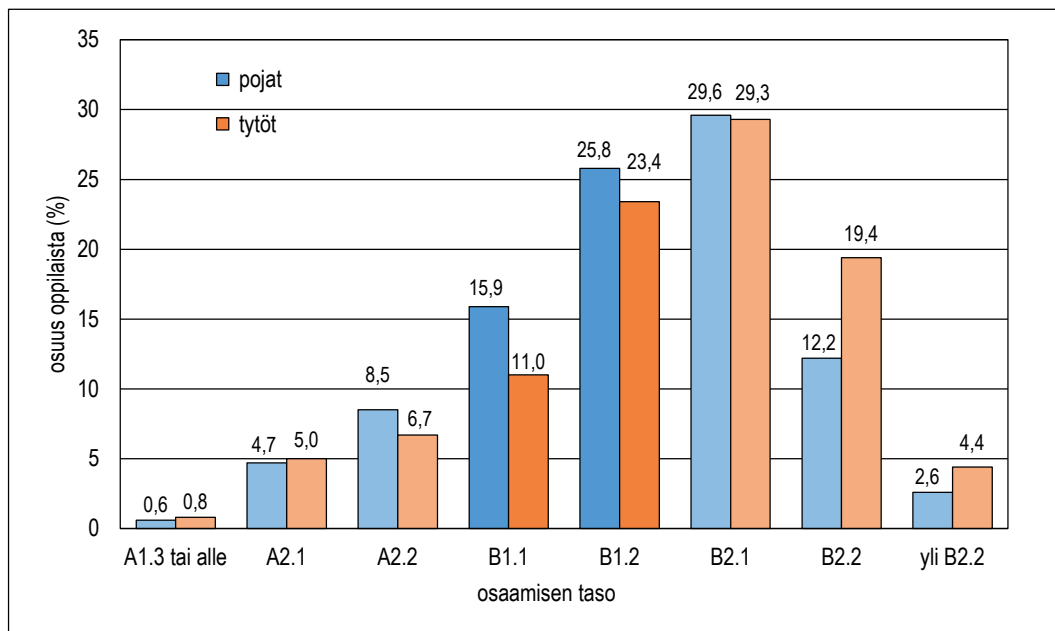
Luetun ymmärtämisessä runsaat 90 prosenttia oppilaista saavutti tai ylitti hyvän osaamisen tason. Kuullun ymmärtämisessä sen saavutti tai ylitti 84 prosenttia oppilaista. Kirjoittamisessa hyvän tai sen ylittävän osaamisen tasolle ylsi 73 prosenttia oppilaista ja puhumisessa 74 prosenttia oppilaista. Luetun ymmärtämisen ja kuullun ymmärtämisen keskimääräinen taitotaso oli B2.1, kirjoittamisen B1.1 ja puhumisen B1.2. Luetun ymmärtämisessä alle hyvän osaamisen tason jäi yhdeksän prosenttia ja kuullun ymmärtämisessä 16 prosenttia oppilaista. Neljäsosa oppilaista jäi sekä puhumisessa että kirjoittamisessa B1.1-tason alle. Oppilaiden koulunkäyntiaikojen vaihtelu selitti myös heidän kielen osa-alueiden osaamistaan (kuvio 6).

KUVIO 6. Oppilaiden osaaminen kielen osa-alueilla koulunkäyntiajan mukaan

Koko perusopetuksen Suomessa käyneiden oppilaiden osaaminen oli vahvinta ymmärtämistaidoissa ja puhumisessa (B2.1), mutta kirjoittamisessakin he ylsivät hyvän osaamisen tasolle B1.2. Suomessa 6–8 vuotta koulua käyneiden oppilaiden osaaminen oli myös vahvempaa ymmärtämistaidoissa (B2.1) kuin tuottamistaidoissa (B1.2). Suomessa 3–5 vuotta koulua käyneillä oppilailla luetun ymmärtäminen oli B1.2-tasolla ja kuullun ymmärtäminen ja tuottamistaidot tasolla B1.1. Perusopetuksen päättövaiheessa kouluun tulleiden oppilaiden tuottamistaidot olivat A2.2-tasolla, ja kuullun ymmärtäminen oli lähes yhden taitotason (B1.1) verran luetun ymmärtämisen tasoa (B1.2) alemmalla tasolla.

Oppilaiden koettu suomen kielen osaaminen ja kokonaisosaaminen arvioinnissa olivat pääosin yhdensuuntaisia. Osaamisessaan tasolle B2.2 tai sen ylittävälle tasolle ylittäneistä oppilaista lähes jokainen arvioi olevansa hyvä tai erittäin hyvä suomen kielessä. Vastaavasti A-tasolle sijoittuneista oppilaista 43 prosenttia arvioi osaavansa suomea kohtalaisesti tai sitä heikommin. Tyttöjen ja poikien osaaminen oli keskimäärin lähes samantasoista (kuvio 7).

KUVIO 7. Tyttöjen ja poikien osaaminen

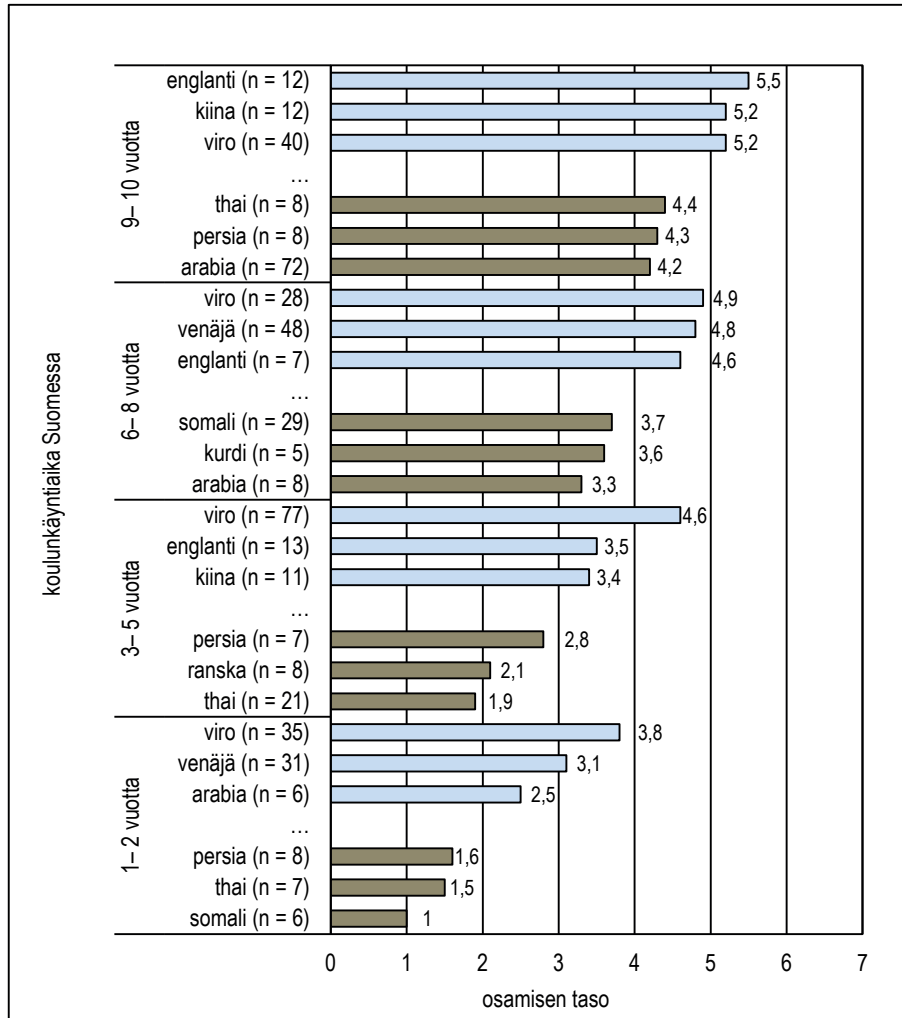
Tytöistä 87 ja pojista 86 prosenttia saavutti tai ylitti hyvän osaamisen taitotason B1.1–B1.2. Poikien joukossa oli kuitenkin hiukan enemmän A-tason osaajia kuin tytöissä. Tyttöjen ja poikien osaamisessa oli tilastollisesti merkitsevä ero, mutta kummankin ryhmän keskiarvot vastasivat taitotasoa B1.2. Tyttöjen ja poikien osaamisessa oli tilastollisesti merkitsevä ero jokaisella kielen osa-alueella. Suurimmillaan ero oli kirjoittamisessa, jossa poikien keskimääräinen taitotaso oli B1.1 ja tyttöjen B1.2. Erot eivät olleet merkittäviä.

Eri AVI-alueiden oppilaiden kokonaisosaamisen keskiarvot sijoittuivat taitotasojen B1.1 ja B1.2 välille. Tytöt olivat kaikilla AVI-alueilla parempia kuin pojat, mutta tyttöjen ja poikien osaamisen välinen ero oli pieni. Pohjoisessa Suomessa tyttöjen ja poikien keskimääräinen osaamisen taso oli B1.1 ja muualla Suomessa B1.2. Ero tyttöjen ja poikien osaamisen välillä oli suurinta Itä-Suomen AVI-alueella, jossa tyttöjen keskimääräinen osaamisen taso oli B2.1 ja poikien B1.2. Muilla AVI-alueilla erot olivat vähäisiä.

Kaikissa kuntaryhmissä oppilaiden osaaminen oli keskimäärin tasoa B1.2. Maaseutumaisten kuntien oppilaiden kokonaisosaaminen oli merkitsevästi heikompaa kuin kaupunkimaisten kuntien oppilaiden. Pääkaupunkiseudulla opiskelevista oppilaista 85 prosenttia ylsi hyvän osaamisen tasolle tai ylitti sen. Oppilaiden keskimääräinen osaamisen taso oli B1.2. Muualla Suomessa hyvän osaamisen tason saavutti tai ylitti 78 prosenttia oppilaista, ja heidän keskimääräinen osaamisensa oli niin ikään tasolla B1.2.

Oppilaaseen liittyvien tekijöiden yhteys osaamiseen

Arvioinnissa tarkasteltiin arvioinnissa parhaiten ja heikoimmin osanneiden kieliryhmien oppilaiden osaamista suhteessa koulunkäyntiaikaan. Erot eri kieliryhmien osaamisessa olivat tilastollisesti merkitseviä mutta eivät merkittäviä (kuvio 8).

KUVIO 8. Erikielisten oppilaiden osaaminen koulunkäyntiajan mukaan

Parhaimmin arvioinnissa suoriutuivat vironkieliset, venäjänkieliset, kiinankieliset ja englanninkieliset oppilaat koulunkäyntiajastaan riippumatta. Näiden kieliryhmien oppilaiden aiempi koulunkäyntihistoria tuki myös myöhemmin perusopetukseen tulleiden oppilaiden opiskelua.

Heikommin suoriutuneiden erikielisten oppilaiden osaamista selittivät koulunkäyntiajan vaihtelu, erot sosioekonomisessa taustassa ja yleisessä koulumenestyksessä. Kieliryhmien perusteella voi myös olettaa, että erityisesti myöhemmin perusopetukseen tulleiden oppilaiden aikaisempi koulunkäyntitausta on ollut vaihteleva ja rikkonainen.

Oppilaista 66 prosenttia oli ollut jonkinasteisen tuen piirissä 9. luokalla. Näistä oppilaista 61 prosenttia oli saanut opiskeluunsa yleistä tukea, 23 prosenttia tehostettua tukea ja 15 prosenttia erityistä tukea. Yleistä tukea saaneiden oppilaiden keskimääräinen osaamisen taso oli B2.1, tehostettua tukea saaneiden oppilaiden B1.2 ja erityistä tukea saaneiden oppilaiden osaamisen taso B1.1. Oppilaista 2,5 prosentilla oli yksilöllistetty S2-oppimäärä. Heidän keskimääräinen osaamisen tasonsa oli A2.2. Oppilaista 47 prosenttia ylisi tasolle B1.1 tai ylitti sen.

Oman äidinkielen opetukseen osallistuneiden ja siihen osallistumattomien oppilaiden osaamisessa ei ollut tilastollisesti merkitsevää eroa. Valmistavalla opetuksella oli voimakkain vaikutus osaamiseen niillä oppilailla, jotka olivat tulleet kouluun perusopetuksen päättövaiheessa. Näistä oppilaista valmistavaan opetukseen osallistuneiden oppilaiden taitotaso oli B1.1 ja siihen osallistumattomien oppilaiden taitotaso A2.2.

Oppilaista 37 prosenttia oli yhteishaussa hakeutunut lukioon ja 37 prosenttia ammatilliseen koulutukseen. Oppilaista neljä prosenttia oli hakeutunut lisäopetukseen ja kolme prosenttia joko lukioon valmistavaan tai ammatilliseen peruskoulutuksen valmentavaan koulutukseen. Lukioon hakeutuneiden oppilaiden keskimääräinen osaamisen taso oli B2.1 ja ammatilliseen koulutukseen hakeutuneiden oppilaiden osaamisen taso B1.2. Lukioon valmistavaan koulutukseen hakeutuneet oppilaat ylsivät keskimäärin tasolle B1.1 ja ammatilliseen peruskoulutukseen valmentavaan koulutukseen hakeutuneet oppilaat tasolle A2.2. Lisäopetukseen hakeutuneiden oppilaiden keskimääräinen osaamisen taso oli B1.2.

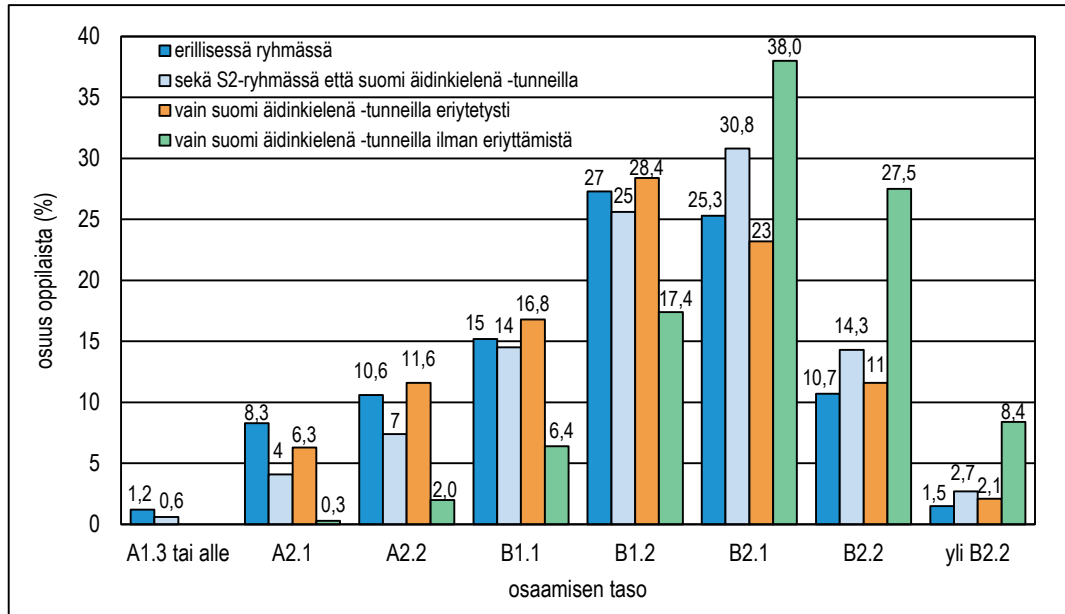
Kodin resurssien yhteys osaamiseen

Oppilaista yli 60 prosenttia oppilaista asui kummankin vanhemman kanssa. Viidesosa oppilaista asui äidin kanssa ja kahdeksan prosenttia asui jommankumman vanhemman kanssa uusperheessä. Vuorotellen jommankumman kanssa asui kolme prosenttia oppilaista ja pelkästään isän kanssa vain vajaa kaksi prosenttia oppilaista. Oppimistulokset ovat parempia niillä oppilailla, jotka asuivat kummankin vanhemman tai äidin kanssa. Ne oppilaat, jotka kokivat saavansa kotoa tukea opiskeluunsa, ylsivät taitotasolle B2.1. Myös vähemmän tukea saaneet oppilaat ylsivät hyvän osaamisen tasolle B1.1.

Oppilaiden vanhempien koulutuksen ja elämäntilanteen perusteella muodostettu oppilaan sosioekonomista taustaa kuvaava muuttuja selitti oppilaiden osaamista. Ne oppilaat, joilla oli korkein sosioekonominen tausta, saavuttivat osaamisessaan keskimäärin taitotason B2.1, kun alemman sosioekonomisen taustan omaavat oppilaat ylsivät keskimäärin B1.1-tasolle. Oppilaan sosioekonomisella taustalla oli merkittävä yhteys osaamisen tasoon riippumatta oppilaan koulunkäyntiajasta. Poikkeuksena olivat ne oppilaat, joiden koulunkäyntiaika Suomessa oli 9–10 vuotta. Tässä ryhmässä ero korkeimman ja matalimman sosioekonomisen taustan omaavien oppilaiden välillä oli vain yksi taitotaso.

Opetusjärjestelyiden yhteys osaamiseen

S2-oppimäärää opiskelevien oppilaiden opetusjärjestelyt vastasivat pääosin heidän arvioinnissa osoittamaansa osaamisen tasoa (kuvio 9).

KUVIO 9. Oppilaiden osaaminen opetusjärjestelyiden mukaan

Oppilaista, jotka opiskelivat S2-oppimäärää vain suomi äidinkielenä -oppitunneilla ilman eriyttämistä, jopa 98 prosenttia saavutti hyvän osaamisen tason tai ylitti sen. Oppilaiden keskimääräinen osaamisen taso oli merkittävästi parempaa (B2.1) verrattuna sekä niiden oppilaiden osaamiseen, jotka opiskelivat erillisissä ryhmissä että niiden oppilaiden osaamiseen, jotka opiskelivat eriytetysti suomi äidinkielenä -tunneilla (taitotaso kummassakin B1.2). Oppilaista runsas kolmasosa opiskeli vain erillisessä S2-ryhmässä ja samoin runsas kolmasosa S2-ryhmässä että suomi äidinkielenä -tunneilla.

Opettajien ja oppilaiden vastaukset poikkesivat toisistaan opetuksen eriyttämisen suhteen; tätä selittivät opettajien ja oppilaiden taustakyselyiden erilaiset muotoilut ja opettajien alhainen vastausprosentti. Tulosta selitti myös se, että suomi äidinkielenä -oppitunneilla ilman eriyttämistä opiskelleista oppilaista kolme neljäsosaa oli käynyt koko peruskoulun Suomessa.

Opettajan, opettamisen ja oppimisympäristön yhteys osaamiseen

Arviointiin osallistuneista opettajista (N = 330) 62 prosenttia vastasi opettajille suunnattuun taustakyselyyn. Vastanneista opettajista naisia oli 91 prosenttia ja miehiä yhdeksän prosenttia. Heistä kolmella neljäsosalla oli muodollinen kelpoisuus S2-opetukseen. Muodollisesti kelpoisten opettajien oppilaat osasivat kokeessa jossain määrin paremmin kuin muiden opettajien oppilaat. Opettajan opetuskokemus tai hänen saamansa täydennyskoulutus ei sitä vastoin selittänyt oppilaiden osaamisen tasoa.

Opetuksen eriyttäminen oli keskeisintä S2-opetuksen toteuttamisessa. Lisäksi opettajat antoivat säännöllisesti henkilökohtaista palautetta ja motivoivat oppilaita opiskeluun. Opetuksen eriyttämisellä ja palautteen annolla ei ollut yhteyttä oppilaiden osaamiseen tilastollisen merkitsevyyden ja merkittävyyden näkökulmasta.

Opettajat tekivät eniten yhteistyötä suomi äidinkielenä -opettajan kanssa, erityisopettajan kanssa ja reaaliaineiden opettajien kanssa. Yhteistyötä tehtiin opetuksen sisältöjen suunnittelussa, opintojen aikaisessa arvioinnissa sekä oppilaan kielitaidon ongelmissa. Yhteistyö eri toimijoiden kanssa ei sinänsä selittänyt oppilaiden osaamisen tasoa, sen sijaan opetuksen suunnitteluun ja samanaikaisopetukseen liittyvä yhteistyö vaikutti oppilaiden osaamiseen myönteisesti.

Rehtorikyselyyn vastanneiden rehtorien (n = 179) mukaan arviointiin osallistuneet koulut näyttäytyivät etnistä ja kulttuurista monimuotoisuutta tukevinä oppimisympäristöinä, joista valtaosassa oli selkeät toimintaperiaatteet rasismia ja syrjintää vastaan ja kulttuurista ja kielellistä monimuotoisuutta tukeva ilmapiiri. Koulussa ilmenevät monikulttuurisuuden haasteet ja hyödyt eivät sinällään vaikuttaneet oppilaiden osaamiseen. Toisaalta kouluissa, joissa rehtorit kokivat maahanmuuttajataustaisilla oppilailla olevan paljon tai erittäin paljon oppimisen haasteita, keskimääräinen osaaminen oli tilastollisesti merkittävästi heikompaa kuin jos näitä haasteita koettiin olevan vähemmän.

Kehittämissuosituksen

Arvioinnin tulokset osoittivat, että oppilaiden kielitaito oli hyvä S2-perusteiden päättöarvioinnin kriteerinä olevan taitotasosteikon tasojen B1.1-B1.2 mukaisesti arvioituna. Jo yläkoulussa eri oppiaineiden käsitteistö ja tekstitaidot edellyttävät oppilaalta kuitenkin taitotasosteikon kriteereitä vaativampaa kielen osaamista. Tiedonalojen kielen osaaminen korostuu toisella asteella. Uusissa S2-opetussuunnitelman perusteissa päättöarvioinnin kriteerit on johdettu suoraan opetuksen tavoitteista, ja S2-arvioinnin tulosten valossa näyttääkin siltä, että niiden mukainen arviointi antaa tulevaisuudessa realistisemmän kuvan oppilaiden osaamisesta suhteessa perusopetuksen jälkeiseen opiskeluun.

Koulu, opetuksen järjestäjät ja koulutusjärjestelmä mahdollistavat S2-oppimäärää opiskelevien oppilaiden hyvän oppimisen kehittämällä oppimäärän opetusta ja arviointia. Tätä tukemaan raportissa annetaan seuraavat kehittämissuosituksen:

Koulut

- kiinnittävät huomion oppilaalle parhaiten soveltuvan äidinkieli ja kirjallisuus -oppiaineen oppimäärän valintaan ja kohdentavat suomi toisena kielenä ja kirjallisuus -oppimäärän resurssin tarkoituksenmukaisesti niille oppilaille, joilla ei ole riittävästi valmiuksia opiskella suomen kieli ja kirjallisuus -oppimäärää ja
- vakiinnuttavat suomi toisena kielenä ja kirjallisuus- sekä suomen kieli ja kirjallisuus -oppimäärää opettavien opettajien sekä aineenopettajien yhteistyön pysyvin järjestelyin. Yhteistyötä tehdään erityisesti tiedonalojen kielen opetuksessa, oppilaan opiskelutaitojen tukemisessa ja arvioinnissa.

Opetuksen järjestäjät

- varmistavat, että perusopetuksen opetussuunnitelman perusteiden mukainen kielitietoisuus ja tiedonalojen kielen opetus eri oppiaineissa todentuvat paikallisissa opetussuunnitelmissa sekä
- takaavat riittävän tuen myöhään perusopetukseen tulleiden oppilaiden opiskelun jatkumon turvaamiseksi valmistavasta opetuksesta perusopetuksen loppuun ja toiselle asteelle. Hyviä nivelvaiheiden käytäntöjä hyödynnetään ja laajennetaan tarpeen mukaan.

Valtakunnallisesti

- tiedonalojen kielen opettamiseen liittyvää koulutusta tarjotaan sekä opettajien peruskoulutuksessa että täydennyskoulutuksessa ja
- opettajien arviointitoimintaa kehitetään täydennyskoulutuksen avulla siten, että S2-oppimäärän ja muiden oppiaineiden arviointi toteutuu yhdenmukaisesti ja kriteeriperustaisesti.

Tiivistelmä perustuu julkaisuun

Katri Kuukka & Jari Metsämuuronen

Perusopetuksen päättövaiheen
suomi toisena kielenä (S2)-oppimäärän
oppimistulosten arviointi 2015

Kansallinen koulutuksen arviointikeskus
PL 28 (Mannerheiminaukio 1 A)
00101 HELSINKI

Sähköposti: kirjaamo@karvi.fi
Puhelinvaihte: 029 533 5500

karvi.fi